

[Margrete Auken]

Jeg håber naturligvis også, at vi får rapporten.

Jeg vil lige sige til ministeren, at der er ét punkt, hvor jeg havde håbet, vi havde fået svar. Jeg er i øvrigt godt tilfreds med tidsterminer osv., men der er ét alarmerende punkt i sagen, som vi godt hurtigt vil have nogle tilkendegivelser om, og det er åbenheden.

Det, som har chokeret os hele vejen igennem ved de videnskabsetiske komiteer, er deres lukkethed. Der er ingen saglige grunde til det, synes jeg, ud over at beskytte sig mod den offentlige debat. Det er præcis det alarmerende punkt, og jeg synes godt, vi allerede nu kunne få en tilkendegivelse fra ministeren, hvis det er muligt, for det vil ændre en masse af forberedelsesarbejdet for os alle sammen, hvis vi får det signal, at ministeren er enig med os i, at det er meningsløst at snakke om folkelig debat, hvis vi ikke ved, hvad det er, vi snakker om. Jeg kan huske fra høringen ude på rigshospitalet, hvor vi bragte det frem, at der ikke blev svaret. Det var tydeligt et ømt punkt. Derfor vil det være godt at få en tilkendegivelse fra ministeren nu, og jeg kan ikke se, at der er nogen grund til at gå til eksperterne for at høre, om de er med på den.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Til det kan jeg sige, at vi for ligesom at sætte gang i dette har bedt disse komiteer om at tage diskussionen op. De foranstalter foredragsvirksomhed og andet og indkalder til møder om disse emner, så nogen åbenhed håber jeg der kommer igennem dette.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Lenger, at det hverken er hr. Lenger eller folketingset, der skal bestemme, om forældrene skal sætte et handicappet barn i verden eller ej. Vi har nu fået en chance for at afbryde et svangerskab, hvis forældrene ikke mener sig i stand til at passe dette barn hverken fysisk eller psykisk. Det skal udelukkende forældrene tage stilling til, ikke andre.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg må sige til fru Addi Andersen, at så skal vi altså kvæle ungen. Der er en hel masse handicap, vi ikke kan registrere, så hvis der skal være frit slag dér, kommer vi til at ændre temmelig radikalt på vores lovgivning.

Jeg vil lige sige til ministeren, at det ikke var et spørgsmål om, hvorvidt der bliver en åben debat. Det var sandelig et spørgsmål om, hvorvidt de resultater og drøftelser, der sker inden for de videnskabsetiske komiteer, bliver åbne. Det er det, der er det afgørende punkt, ikke det andet, for det kan vi få alle de løfter om, det skal være. Der har ligget blokeringer på resultaterne og mindretalsindstillinger osv. fra komiteerne, og de tidligere komiteer var ikke åbne, der var tavshedspligt osv., ganske usagligt, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Steffensen (KrF):

Jeg kunne desværre ikke være her, da det var vores tur i ordførerrækken, og det beklager jeg.

Vi synes, det er udmærket, at VS har rejst disse principielle spørgsmål med dette forslag. Som det fremgår af mange udtalelser, ved vi alle, at det er noget, vi vil komme til at tage stilling til. Vores holdning til det er, at det er rimeligt og nødvendigt, at vi nu afventer det udvalgs resultat, som ministeren henviste til, og derefter er det rimeligt og også nødvendigt, at folketingset tager politisk stilling til disse alvorlige problemer.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det er sådan, at det udvalg, rapporten foreslår nedsat, bl.a. skal fremlægge nogle retningslinjer for de øvrige komiteers arbejde. Den diskussion kan man tage op i forbindelse med en drøftelse af, hvad kommissoriet for et sådant udvalgsarbejde skal være, og hvilke retningslinjer man eventuelt kunne tænke sig at udstikke for det øvrige arbejde. Men det mener jeg altså ikke er en debat, der hører til i dag; den hører til i en senere strukturdebat om, hvordan dette skal tage sig ud.

Lenger (VS):

Jeg har tilladt mig at forstå ministerens besvarelse af mit spørgsmål på den måde, at det, rapporten nu er sendt til høring for at få meldinger på, ikke kun er rapportens eneste